

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **S. I. R.**, zast. Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem, se sídlem Stodolní 834/7, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2020, OAM-2699-25/ZR-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2021, č. j. 25 A 171/2020 - 49,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2021, č. j. 25 A 171/2020 - 49.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností napadl v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti označenému rozhodnutí žalovaného, kterým byla zrušena platnost povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, a žalobci byla stanovena lhůta k vycestování z území České republiky.

[2] Součástí kasační stížnosti byl také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel tento návrh odůvodňuje tím, že na území České republiky pobývá již deset let, je zde zaměstnán jako kuchař a tlumočnick. Za tuto dobu si na území České republiky vytvořil pevné vazby, jak ekonomické, tak sociální. V České republice současně žije nejužší rodina stěžovatele, a to jeho otec a bratři, s nimiž má velmi blízký vztah, přičemž v zemi původu již nemá žádné zázemí, kam by se mohl vrátit. Veškeré sociální i ekonomické vazby v zemi původu jsou přetrhány. Zásah do rodinného života stěžovatele, který by nastal nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, představuje nepřiměřeně velkou újmu, zatímco jeho přiznáním nebude způsobena újma žádné jiné osobě a nebude ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem České republiky. Pokud jsou rozhodnutí žalovaného i napadený rozsudek odůvodněny dřívější trestnou činností stěžovatele, nejedná se samo o sobě o narušení veřejného pořádku, a zejména nelze toto dovodit v budoucnu. Stěžovatel si odpykal uložený trest, navíc již více než rok se žádné protiprávní činnosti nedopouští, pracuje na obnově řízení a žije spořádaný život jako plnohodnotný člen společnosti.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že by kasační stížnosti neměl být přiznán odkladný účinek, neboť nejsou splněny podmínky pro jeho přiznání. Stěžovatel nespifikoval konkrétní újmu, kterou by mu nutnost odcestovat z území České republiky způsobila. Na území České republiky sice žije otec stěžovatele a jeho zletilí bratři, ti však nejsou na stěžovateli existenčně závislí a vedou samostatný život. Stěžovatel je dospělý, pracuje, tedy je zřejmě zdravý. Neexistuje tedy důvod, proč by nemohl být schopen se samostatně přesunout do země původu, najít si tam práci a vytvořit si případně skutečné rodinné zázemí v zemi původu, když na území České republiky žádnou rodinu v užším slova smyslu nemá. V posuzovaném případě by měl veřejný zájem převážet nad případným zásahem do soukromého života. Stěžovatel byl totiž odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, kdy týral blízkou osobu, úmyslně jí ublížil a vyhrožoval jí usmrcením. Je ve veřejném zájmu, aby na území České republiky nepobývali cizinci, kteří se dopustili násilného trestného činu. Stěžovatel si přitom sám musel být vědom toho, že svým jednáním si může přivodit ztrátu pobytového oprávnění a ohrozit tak svůj již několik let trvající pobyt na území České republiky. Po nějaké době si každý cizinec vytvoří vazby ke státu, na jehož území mu byl povolen pobyt, nicméně pouze tato skutečnost nemůže být důvodem pro zachování jeho dalšího pobytu na území po dobu řízení o kasační stížnosti.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionálnost újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] V posuzovaném případě byly splněny obě uvedené podmínky, a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh stěžovatele důvodným. Z tvrzení stěžovatele je zřejmé, že by mu v případě vycestování z České republiky hrozila újma spočívající v zásahu do jeho soukromého a rodinného života a vazeb na území České republiky (z návrhu stěžovatele je zřejmé, že je na území České republiky dlouhodobě usazen a žije zde jeho nejbližší příbuzní, tj. otec a bratři). Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky, jakožto důsledek zrušení povolení k pobytu stěžovatele, by mělo nepochybně

pokračování

za následek i ztížení možností stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupen advokátem.

[6] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V posuzovaném případě bylo napadené rozhodnutí odůvodněno závažným narušením veřejného pořádku z důvodu odsouzení stěžovatele pro spáchání úmyslného trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, vydírání dle § 175 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, ublížení na zdraví dle § 146 trestního zákoníku a nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 trestního zákoníku. Nejvyšší správní soud nepopírá závažnost stěžovatelem spáchané trestné činnosti, za kterou byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 72 T 50/2019. Třebaže se jedná o vysoce společensky škodlivé jednání, stěžovatel se jiných trestných činů za dobu pobytu na území České republiky nedopustil (z obsahu správního spisu nevyplývá opak) a jiným způsobem právní předpisy neporušoval. V současné době je stěžovatel ve zkušební době, jež mu byla stanovena výše citovaným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 72 T 50/2019, a jelikož mu (dle informací založených ve správním spisu) nebyl podmíněný trest přeměněn v nepodmíněný trest odnětí svobody, lze se domnívat, že stěžovatel aktuálně žádnou trestnou činnost nepáchá a veřejný zájem neohrožuje. Újmu, která by stěžovateli vznikla vycestováním před rozhodnutím o kasační stížnosti, tudíž soud nyní toliko pro účely rozhodnutí o odkladném účinku vyhodnotil jako nepoměrně větší oproti hrozbě, kterou stěžovatel dle dostupných informací aktuálně představuje pro veřejný pořádek. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tedy nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Zbývá doplnit, že s ohledem na zásah do soukromého a rodinného života a práva na spravedlivý proces přiznal odkladný účinek žalobě proti napadenému rozhodnutí také krajský soud.

[8] Lze tedy uzavřít, že stěžovateli by nepřiznáním odkladného účinku vznikla nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla státu či třetím osobám v případě jeho přiznání. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Vzhledem k tomu, že odkladný účinek žalobě přiznal v posuzované věci již krajský soud, postačuje přiznat odkladný účinek kasační stížnosti pouze ve vztahu k napadenému rozsudku (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, č. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS), čímž bude z hlediska odkladného účinku až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé obnoven stav, který zde byl před právní mocí napadeného rozsudku, kdy žalobě stěžovatele byl přiznán odkladný účinek ve vztahu k rozhodnutí žalovaného.

[9] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tedy pozastavují účinky napadeného rozsudku. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[10] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu